

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

COTIDIANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Anul XXVIII nr. 8054

Marți 15 septembrie 1970

6 pagini 30 bani

Extinderea acordului global înseamnă în primul rând:

Proiecte LA TERMEN, proiecte DE CALITATE

• PRIMELE EFECTE: A SPORIT CU 18—20 LA SUTĂ CAPACITATEA DE LUCRU IAR PROIECTELE SE PREDAU ÎN AVANS

• CONDIȚIILE SPECIFICE ANUMITOR RAMURI ECONOMICE TREBUIE LUATE ÎN CONSIDERARE

După ce a fost experimentată în ultimii ani, cu bune rezultate, noua formă de salarizare care prevede elaborarea proiectelor în acord global cu plata pe lucrare a fost extinsă în acest an la toate organizațiile de proiectare. În acest sistem, colective complexe de proiectare elaborează documentații pentru investiții întregi sau pentru obiecte întregi cuprinzând lucrări de diferite specialități. În acord sunt cuprinse toate lucrările de proiectare, începând de la elaborarea temei până la recepția definitivă a obiectului respectiv, colectivul primind o anumită sumă de bani. Evident, extinderea acestei noi forme de salarizare în acord global a prilejuit o serie de observații interesante, lucru din plin demonstrat de dialogurile pe care le-am purtat cu câteva cadre de conducere din sectorul de proiectare.

— Despre acordul global? Am o părere foarte bună — ne-a spus ing. NICOLAE POPA, director al Institutului de proiectare pentru industria materialelor de construcții.

— Pe ce se bazează aprecierea dumneavoastră?

— Efectele imediate pe care le-a adus noua formă de salarizare. Este vorba mai întâi de un important spor de producție — cu 18—20 la sută mai mult decât înainte. Deci, proiecte în plus și, mai mult decât atât, proiecte înainte de termen.

— A crescut deci capacitatea de proiectare?

— Evident. A devenit astfel posibilă elaborarea unor proiecte în devans pentru unele obiective — menționez printre acestea Fabrica de ciment Hoghiz — județul Brașov. Pe de altă parte, sistemul acum în măsură să acordăm o competență asistență tehnică pe șantierele celor 12 obiective cu punerea în funcțiune în acest an.

— Suma veniturilor colectivelor de proiectare se eșalonează...

— Da. La început, proiectanții primesc sub formă de avans 80

la sută din salariul tarifar de încadrare, corespunzător orelor efective lucrate. Apoi, la predarea în termenul stabilit prin foaia de acord, primesc diferența de până la 90 la sută din suma cuvenită. Iar ultima diferență se eliberează după atingerea indicatorilor tehnico-economici și recepția definitivă a lucrărilor.

— Cum apreciați aceasta?

— Ca orice lucru nou a trebuit explicat. Și oamenii au înțeles cu timpul că nu pierd nimic. Din contră.

— Adică?

— Scurtarea termenelor de proiectare a adus după sine sume în plus colectivelor. Și astfel, de la data de 30 iulie, întreaga noastră personal de proiectare lucrează în acord global.

— Mai ales că în felul acesta este stimulată să-și aducă o contribuție mai mare pentru ca indicatorii tehnico-economici să fie atinși mai devreme...

— Într-adevăr. Și așa mai adăuga că acordul global, așa cum e conceput, stimulează mult calitatea, eliberarea diferențelor bănești fiind condiționată de nivelul calitativ al proiectelor.

— Sistemul comportă încă îmbunătățiri?

— Da. Sunt cazuri când se renunță la o investiție, dar nu din vina proiectanților. Hotărârea prevede pentru acest caz eliberarea aceluia 10 la sută abia după doi ani. De ce oare nu s-ar putea plăti sumele reținute chiar în momentul renunțării la lucrarea respectivă?

— La Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice — interlocautorul nostru a fost directorul tehnic ing. ALEXANDRU NOURESCU.

— Cât din capacitatea institutului a fost antrenată ing. C. VRANCEANU

(Continuare în pag. a 5-a)

În pag. a 3-a:

Un reportaj de

Petre Sălcudeanu

MARTOR OCULAR

DUPĂ PATRU LUNI

FAPTE ȘI OAMENI

Patru zile și patru nopți

Cele trei convertizoare ale marelui combinat siderurgic de la Galați funcționau din plin. Șarjele de oțel se elaborau una după alta, cu regularitate de ceasornic. Totul se desfășura normal. La un moment dat, maiștrii Gh. Furună și Ștefan Szekely observă însă că la convertizorul nr. 2 s-a produs o spărțură în imediați apropiere de orificiul de golire. Prima lor grijă este de a salva cele 150 tone de oțel ale șarjei ce se elabora. Acționând cu maximum de operativitate și executând cu precizie toate manevrele impuse de noua situație, reușesc. Apoi opresc convertizorul și începe răcirea, operațiune care de obicei durează, numai ea, două zile. Ei știu însă că nu se poate aștepta atât. Avaria trebuie înlăturată cât mai urgent.

Ing. Arpad Kovari, care abia ieșise din schimbul de dimineață, se reîntoarce la datorie. Maistrul Iosif Ficuf,

sudorii Ion Căpraru și Petru Cimpoeșu sunt căuți și aduși din concediu. Specialiștii din sectorul de întreținere al secției oțelărie, care s-au adunat deodată ce au aflat de avaria din precima convertizorului, hotărăsc pe loc să înceapă lucrările fără a mai aștepta răcirea completă.

Începe lupta cu temperaturile înalte. Mai întâi se demolează o porțiune din zidărie. Cind această primă intervenție este gata, se constată că oțelul se sudase pe mantă. Într-o acțiune muncitorilor Alexandru Azzola și Dumitru Buciman care, cu ajutorul flăcărilor de oxigen, îndepărtează tot stratul de oțel. Apoi sînt polizate suprafețele unde urmează să se facă sudura. Temperatura mantăii atinge 200 grade. Dogaarea din interior pătrunde și prin costumele de protecție din oțel. Dar oamenii nu se dau bătui. Înfruntă cu eroism căldura și absoale. Inginerul Arpad Kovari a ră-

mas tat timpul lângă convertizor, supraveghind și coordonând toate lucrările. Nimeni nu s-a gândit la odihnă.

Sudarea spărturii a fost o operație cea mai dificilă. Sudorii Petru Cimpoeșu și Ion Căpraru lucrau pe plăci de azbest. Din zece în zece minute se schimbau; mai mult nu puteau rezista. 18 ore în șir, cei doi sudori au înfruntat eroic temperatura insuportabilă din convertizor, realizând într-un termen record o lucrare de bună calitate. Ultimii au intrat în competiția pentru câștigarea timpului oamenii maiștrilor Sima Iosif și Ion Brîscan, care au relăsat zidăria.

După patru zile și patru nopți de muncă încordată, bărbătească, în mijlocul unor temperaturi insuportabile, curajoșii oțelari gălăjeni au reușit în funcțiune convertizorul.

VIORIEL CHIURTU

La Porțile de Fier

AU ÎNCEPUT PROBELE LA AL DOILEA HIDROAGREGAT

Zi de zi noi succese se înregistrează pe marele șantier de la Porțile de Fier. Astfel, în timp ce primul hidroagregat a produs până acum peste 30 milioane kWh, celui de-al doilea montorii l-au adăugat noi și noi elemente, reușind să ajungă în zilele acestea în stadiul de finalizare a operațiilor de montaj. Acest succes a permis harnicilor energeticieni începerea complexului program de probe pe uscat ale hidroagregatului, program ce a debutat cu rodatul pompelor de ulei, de a căror bună funcționare depinde reglajul aparatului director al paletelor turbinei. Așa cum ne-a declarat ing. Petre Neagoe, totul se desfășoară „conform programului stabilit, program în cadrul căruia sînt prevăzute numai pentru partea mecanică 126 de diferite probe și manevre distincte”. Concomitent au început probele și la echipamentul electric. După terminarea acestor verificări, turbina va fi aptă pentru admitia apei și începerea probelor cu apă.

O contribuție de seamă la dezvoltarea prieteniei româno-bulgare

În zilele de 11 și 12 septembrie conform înțelegerii stabilite anterior, o delegație de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, s-a înfălțat la Ruse și Giurgiu cu o delegație de partid și guvernamentală a Republicii Populare Bulgarie, condusă de tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgarie. Aftă atmosferă în care s-au desfășurat convorbiri cit și rezultate rodnice dobîndite arată posibilitățile largi ce există pentru dezvoltarea colaborării și relațiilor dintre cele două state.

Cele două delegații au apreciat că înțelegerea și convorbirile care au avut loc constituie o contribuție la dezvoltarea multilaterală a relațiilor de prietenie și colaborare dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgarie, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, în interesul popoarelor române și bulgare al cauzei socialismului și păcii.

Partidul Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România așează în centrul politicii externe prietenia, alianta frățească și colaborarea multilaterală cu țări socialiste. Pe baza acestora România acționează consecvent pentru

ȘTEFAN MUNTEANU

(Continuare în pag. a 5-a)

Vrem să facem un test:

„CE SE ÎNTÎMPLĂ PE UNDE AM TRECUT”

Am o idee! Ce-ar fi să întorc filele de calendar cu două săptămîni în urmă? Și să fac un test pe... testele pe care le-am scris pînă acum pentru a vedea ce măsuri s-au luat pe urmele lor? Și am pornit la drum. Mi-am schimbat nodul de la cravată cu care am fost în reportajul „Am nevoie de o aprobare” (ca să nu mă recunoască nimeni) și am reconstituit traseul de la... final. Vă mai amintii? În odiseea schimbului de locuință tocmai ajunsesem la ecorășă și iau ultima aprobare pentru depașirea apartamentului imaginat. M-am întors, cum spuneam, la vestita unitate de pe strada Apolodor și am fost pus în fața...

primei înfrimări. Într-adevăr — de ce să nu o recunoșc — tot s-a schimbat ceva. Anunțul. Acum nu mai scrie: „Pentru depașirea nu se fixează ore ci „Pentru depașirea nu se fixează ore”. Inteligența și mult chibzuita transformare a pluralului în singular îl va mai bloca oare pe cetățean de dimineață pînă noaptea la domiciliu în așteptarea miraculoșilor agenți ai detexanului? Se pare că da. Pe toată filiera (la spațiul locativ, și așa mai departe, căci n-am loc în această paranteză să înșir toate instituțiile pe care trebuie să le vizitezi atunci cînd faci un schimb de locuință), situația este la fel. Formularele-tip sînt bine merși tot în sertarele dactilo-

grafei, iar zugravii I.A.L.-ului sînt concentrați cu miinile pe bideanu și abia așteaptă să-și pastezeze apartamentul.

M-am dus apoi la tovarășul NICOLAE SIMIONESCU, directorul spațiului locativ al municipiului București, care a avut amabilitatea să-mi răspundă cu multă franchețe.

— Am citit ce ați scris dumneavoastră și referindu-mă la cazul respectiv, socotesc că în general ați avut dreptate.

— De ce numai în general?

— Deoarece în testul pe care l-ați făcut ați nimerit din păcate peste niște birocrați de-ai noștri.

— Eu aș fi vrut cu dragă inimă

să nimeresc peste niște funcționari operativi.

— De regulă, să știți însă că lucrurile nu se tergiversează atât. Sau ar trebui să nu se tergiverseze.

Am scos din servietă un teanc de scrisori pe care le-am primit după apariția reportajului, în care cititorii mi confirmau că — vorba tovarășului director — și ei au nimerit peste... niște birocrați!

— Așa este. Noi căutăm să simplificăm aceste operații și am luat măsuri ca un singur inspector de la spațiul locativ să efectueze toată lucrarea, chiar dacă

DUMITRU TABACU

(Continuare în pag. a 5-a)

ȚINUTA ORAȘULUI

N. Barbu

În orice așezare urbană se lînde către un acord între construcții și peisaj, între clădiri, monumente și oameni. Există însă, și exemple inverse, care surprind momentele de decalaj, expresie a frământărilor explozive, a mutațiilor și restructurărilor demografice. Sînt faze tîrșii, nu de criză, ci de creștere, care unează unor fenomene revoluționare. Victoria socialismului la noi în țară a schimbat radical fața orașelor și a satelor a dezvoltat amplele așezări urbane, cartiere alte data deșănate, au devenit adevărate orașe anecdotice. Construcțiile pe verticală, în funcție de ansambluri gîdite sistematic au schimbat peisajul material al orașelor. Peisajul uman, de asemenea, a suferit esențiale modificări. Mari mase de muncitori specialiști cu pregătire medie, cadre tehnice de înaltă calificare și — legat de marea dezvoltare a economiei — zeci de mii de tineri studenți și elevi înfloresc străzile centrale, parcurile, cartierele. Or, paralel cu această rapidă prefacere în componența populației se dovedește necesară și sporirea, pe toate

căile, a acțiunilor educative vizînd viața și comportamentul în colective mari. Astfel, pe lîngă instruirea susținută a pletionilor, avînd în vedere și creșterea considerabilă a traficului auto, devine tot mai necesară educația civică largă în vederea stabilirii comportamentului de înaltă ținută al cetățenilor pe străzi, al spectatorilor și al personalului în restaurante, magazine etc.

În aparență sînt chestiuni mărunte, însă ele au implicații largi, deoarece lacunele înregistrate lezează principiile civilității civilizate: păstrarea liniștii, respectul semenilor, politetea relațiilor în orice împrejurare etc. În privința aceasta înțelegim uoecori sechele ale vechiului „dagia năzuros, de soroginte burgheză și micburgheză: „Stii cine-s cu?” sau „Așa vreau, așa fac” căci „asa am chei” etc. Pentru înlăturarea acestor scene, scene și dialoguri la care sîntem siliți să asistăm uneori, este necesară instruirea civică alt de susținut și multilateral înțelegerea ei și să ducă la intrarea în reflex a po-

(Continuare în pag. a 5-a)

Excelenței Sale

Domnului JOSE FIGUERES FERRER

Președintele Republicii Costa Rica

SAN JOSE

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Costa Rica, adresez Excelenței Voastre cordiale felicitări și urări de progres poporului costarican.

Nuțrim convingerea că relațiile ce s-au stabilit recent între țările noastre se vor dezvoltă continuu în interesul ambelor popoare și al colaborării internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Concursul și Festivalul internațional „GEORGE ENESCU”

Convorbiri în antract

Pietro Argento (Italia): „SPIRITUL LUI ENESCU SE PĂSTREAZĂ VEȘNIC”

Dincolo de publicul nostru meloman, din concertele pe care le-a dirijat în țara noastră, de astăzi, maestrul Argento se află la București într-o postură înedită: membru în juriul de canto al celei de a V-a ediții a Concursului internațional „G. Enescu”.

Cum apreciați, maestre Argento, muzica românească pe care ați ascultat-o în Festival?

— Muzica românească? Ce aș putea să spun despre muzica românească? Mă aștept să vă spun că în România, o redescopăr, mergu, alta, mergu nouă, dar totuși aceeași prin solida școală compozitivă care o animă. Corul „Madrigal” e literalmente formidabil. Nu-mi închipuim să existe așa ceva pe lume. Unele piese românești, puse cu atita înțelegere în valoare de Marin Constantin și „madrigalisti” săi, m-au interesat în mod deosebit și din punct de vedere cultural muzical a autorilor lor, un deosebit simț al valorilor moderne. Am văzut seara de balet românească la Operă. Ceea ce mi se pare demn de relevanță e că alți izbutiți să mențină spiritul folcloric într-o genuri muzicale noi. E. cred, spiritul lui Enescu care se păstrează și renaște veșnic. Nu mi-a displicut coreografia stilizată, inteligentă, destul de frumoză, mai puțin de viață, și de forță, la „Profetul simfoniei” al lui Ion Dumitrescu, lucrare pe care am dirijat-o în martie, cu orchestra Radioteleviziunii române. Toată seara de balet, tot spectacolul mi s-a părut încheiat și unitar. Ce altceva am mai ascultat? Opera „Decembrii” de Gh. Dumitrescu mi se pare foarte bine construită, corurile sînt fantastice. Oratoriul „Miorița” al compozitorului Ștefan Dumitrescu, lăsat dintr-o dată, este o mare plăcere, deși foarte dificil. E o partitură cu o tentă supranaturală, frumos orchestrată și plină de bun gust. Orchestra Filarmonică din Cluj și dirijorul Emil Simon — excelenți.

— Fiindcă este o dirijor, ce alți dirijori români ați cunoscut. Ca specialist, ce părere aveți despre maniera lor de a dirija?

— În afară de Emil Simon, în care am apreciat sinceritatea și simțul cu care se consacră partiturii, o foarte bună impresie am avut despre Mihail Brediceanu și Josef Conta, pe care-i cunosc de altfel mai de mult. Amândoi, sint artiști de talie mondială și foarte „martori bini” profesioniști. Brediceanu se dovedește un foarte bun cunosător al lui Enescu.

— Vă rog să enumerați etapele turneelor dîi acest an.

— În acest an am dirijat în Italia mai multe concerte: apoi în Berlinul democratic și în orașul occidental, Zürich, Lausanne, Paris, București, Londra.

— Cum apreciați Concursul din anul jurii faceți parte?

— Astăzi sînt foarte multe concursuri în lume. Cel puțin în Italia, cunosc destule. Pe vremea publicului saloanelor, interpretul era confruntat cu un public foarte restrîns. Astăzi, nevoia de muzică e tot mai imperioasă, numărul melomanilor fiind într-o continuă creștere. Tot mai mulți sînt artiști și cei care se dedică interpretării muzicale. Ei bine, talentele se verifică în asemenea concursuri care devin socialmente necesare. Concursul „George Enescu” are deja un prestigiu estigat și cred că va continua cu siguranță să participe la viața culturală a țării noastre. În afară de valoroasele concursuri, în existența acestora.

NICOLAE SPIRESCU

Muzică românească de cameră

Deși concertul de muzică românească de cameră de simfonică a fost susținut de trei formații diferite, el s-a dovedit unic prin valoarea ridicată a interpretării, care conturează o atitudine de dragoste și respect a grupurilor noastre instrumentale de frumoz pentru valorile cerle ale noii creații muzicale autohtone. Se cîntă, în adevăr, cu o angajare interioară totală, cu seriozitatea și pasiunea care erau rezervate, cu ani în urmă, doar în cele mai bune cazuri, lucrărilor din repertoriul de mult consacrat. Acesta mută de demn de relevanță în atitudine interpretativă este de natură să slujească apropierea mult mai eficientă a noilor creații de public: se cuvine relevanță, pe această linie, valoarea în creștere a concertelor de muzică românească date la actualul festival.

Formația Musica Nova a reeditat, la începutul concertului, interpretarea aceluiași Concertino scris de Adrian Răduț care a prilejuit, de-a lungul turneelor din ultimii ani, unul din succesele sale stabile în fața opiniei publice muzicale internaționale. Piesa realizată, în adevăr, un echilibru fericit între nobletea și finețea substanței muzicale și

contemporaneitatea limbajului, între caracterul cameral și punerea în tensiune a valorilor individuale, solistice, din cadrul grupului de interpreți. Iar redarea ei a fost, poate, mai captivantă ca totdeauna, reprezentînd, concentrat, tot entuziasmul pildurilor cu care Hilda Jerec, Aurelian Octav Popa, Mircea Opreanu, Valeriu Pitulac și Cătălin Ilea au slujit, în ultimii ani, creația originală de cameră.

Au urmat cele Cinci poeme de L. ruovic, Fedimand, pe versurile lui Magliane Dumitrescu, comentarii muzicale străbătute de o sinceră undă romantică ale unor confesiuni lirice emociunante; interpretarea lor, fiecărui fragment muzical fiind precedat de recitarea poemului — Ion Marinescu — ne evocă, de fiecare dată, chipul regretatei noastre poete. Am ascultat apoi cu mult interes un Trio de Dumitru Capotanu, excelent cîntat de formația Pro Arte (Varujan Coghian, George Popovici, Alfons Capitanovic). Compozitorul, cunoscut pe de o parte prin dezvoltarea plină de umor și fantezie a domeniului muzicii de film, pe de altă parte prin sensibila transpunere simfonică și corală a unor valori folclorice selectate cu

grijă, ni se dezvăluie aci sub aspectul, mai puțin familiar încă, al exploratorului unui dramatism instrumental ce imprimă o nouă dimensiune, o nouă substanțialitate, creației sale.

În fine, Anatol Vieru, acest spirit febril al muzicii noastre, în permanență căutare de orientări sonore noi, propune cu dezinvolțură și curaj imaginației ascultătorului contemporan, ne-a oferit Trepie ale tăcerii pentru cvartet de coarde și percuție. Fata de lucrările ce o precedaseră, aceasta ținea desigur spre defrișarea unor alte drumuri, ale unor cărări neabătute, solicitînd un rapid efort de adaptare din partea publicului. Poate surprins la început, acesta avea să urmeze, cu o deșăurare sporită pe măsură ce piesa înainta în timp, meandrelor neașteptate ale călătoriilor fantastice la care îl invita compozitorul. Trebuie să arătăm că ghizi noștri în acest voiaj sonor — cvartetul Philharmonia (George Nicolescu, Teodor Tincu, George Jolobeanu, Marius Sucu) cu colaborarea lui Cornel Huss la percuție, au fost cit se poate de eficienți și strădănuți lor se cuvine relevanță în chip special.

Orchestra „Bach” de la Gewandhaus

De la Leipzig, unde în fața monumentului lui Bach de la Thomaskirche vin să se incline pelerinii ai muzicii de pe tot pămîntul, o orchestră de cameră ce s-a dedicat aproape în exclusivitate cultivării creațiilor uriașului maestru german al de iubii lui Enescu, a adus un suflu — incontestabil — de autenticitate interpretativă. Violonistii cîntă în piciorare, iar concert-maestrul, virtuozul violoniste Gerhard Böhm, este și cel ce indică mișcările și coordonează execuția, în clipile cînt contribuția sa instrumentală și lasă răgazul. Desfășurarea opusurilor bachiene se face, de re-

gulă, într-un tempo viu, alert, cu o sănătosă reliefare a accentelor ritmice, și cu o generală și spontană participare de echipă a membrilor orchestrei. Rezultatul este că muzica lui Bach răsună extrem de simplu și atrăgător, interpretarea avînd darul să reconstituie, parțial, aia certă în ansamblu de cameră, din vremea cînd au apărut căpodoperele ascultate, — în același timp să se dovedească adaptată dinamismului propriu o mulțime de astăzi.

Ne-a plăcut, pe de altă parte, extrem de organică includere a solistilor în ansamblu. Suita nr. 2 în si minor dînd, de pildă,

flautului, (Heinz Hörtzsch) greutatea specifică firească, de instrument obligat, ce colorează cu grație și strălucire sugestivă mișcări de dans ale lucrării. Ceea ce nu înseamnă, totuși, că virtuozitățile bachiene nu i s-a acordat importanța cuvenită. Într-o parte, de pildă, de clavicembal, Hannes Kasper, în ampla cadență din Concertul Brandenburgic nr. 5; n-ar fi drept să-l uităm nici pe obobilul Peter Fischer care, în Dublin concert în re minor, a evocat atît de sugestiv timbrul vechilor instrumente de suflut.

ALFRED HOFFMAN

CRONICĂ PLASTICĂ

Expozițiile Ervant Nikogosian, Lili Pancu, Elena Uță-Chelaru

Expoziția lui Ervant Nikogosian (galeria Orizont), este una dintre cele mai certe și mai coerente afirmări temperamentală din plastica noastră în ultimii ani. Este necesar să distingem, în coordonatele esențiale ale creației, diferența dintre un talent prea calm uneori, deficitar, cel puțin parțial, pe linii temperamentală și între o temperamentalitate artistică de suficientă tensiune vitală afirmativă, care are în sine dificultăți de organizare estetică propriu-zisă. Cu Ervant Nikogosian, care și-a asimilat ceva din materialitatea și vibrația alburilor ale concertului grup imitabilului Petruscu, așa cum și-a asimilat în chip și mai secret ceva din elanul prodigiosului Lucian Grigorescu (fîcă așa de puțin înțeles), — ne aflăm în fața unei picturalități plene, careia i se deschid cele mai fecunde căi. Senzaual, liric, temerar și din ce în ce mai unitar, totuși, iață artistul. Lucrări ca MINA, FATA MORGANA (excellent peisaj de iarnă) urmate de IARNA VARIANȚA I (goate prae hasurată într-o intermitență calmă de albă tempeștă) sau viziuni compunții-simulate ca ARTEZIENE și mai ales COMPOZITIE I (parafrazînd ingenios cu savurosă malitie demodatele colaje) și, în sfîrșit, poemele în alb liric modulat ca GRANDOARE, — iată și realizări care desfată din plin și afirmă elocvent o strălucită evoluție posibilă.

O prețioasă aereare temperamentală găsim și în uleiurile și guasele-tușuri semnate de Lili Pancu (sala Simeza). Îmbinarea de luciditate — niciodată seacă — și de prospețime, uneori matinală, conferă lucrărilor un fel de savoare rece de cea mai autentică „femininitate” bine dozată.

N. Argintescu-Amza

Există însă și o certă muzicalitate (fără a fi melancolică și melancolică), la fel de „bine temperată”. Mai există poate chiar o vagă adiere expresionistă, la fel de utilă pentru învierea viziunii postimpresioniste. Din acesta se desprinde mai ales punctul de plecare inițial: cel mai decis refuz al oricărui încremînt academic pseudo-tradițional. Astfel TRANSPARENTELE obțin, de asemenea, discrete și subtile simultaneități cu și mai direct în suprafețele, poate. Remarcabilă în această simbioză este viziunea organică neclăcită păstrînd o atît de curcioritate freschete, o atît de complex curentă spontaneitate de „gradul doi”. ORCHESTRA, de pildă, izbuteste să organizeze un fel de mazăre de roșuri sonore cu sugestii neo-rococo flamboaiant. În ODA-BUCURIEI se preferă surdina, subliniindu-se doar înseminarea, răsămurărea, încununînd freazătul. Și Lili Pancu încearcă reabilitarea pitorescului, în TIRNOVO mai ales, căci alunecarea în afis închipuie orînd o primejdie. Astfel că HARMAN autentică „simulaneist” polivalențele peisajului industrial cu sezizantă ingeniozitate.

De un sustinut rafinament tehnic cu dansante cromatisme, guasele-tușuri (vezi FLORI, FLORI DE MUNTE, BĂRCI LA SUZOPOL, AȘEZARE DE MUNTRE) certifică valoarea etapei alerte cîștigate de Lili Pancu.

Tînăra pictoriță Elena Uță-Chelaru (Sala Muzeului de Istorie a Partidului) ale cărei lucrări

au primit și o notabilă consacrare într-o recentă expoziție la Paris, surprinde în chip îmbucurător prin ritmul de îmbogățire matură a evoluției sale. Dacă se adaugă la acest fapt seriozitatea compozitională tot mai accendată și totuși destul de liberă ingenios cîștigană ca substrat de articulare, și oarecum ca stenică substanță sufletească, am indicat coordonatele esențiale ale respectivelor maturizări. Pe linia unui tipic lirism românesc, Elena Uță-Chelaru aduce un fel de exuberanță tot mai bine cumpănită. Astfel, izbuteste să păstreze o tinerească afirmare vitală, fără urmă de exaltare, dar de o grație în același timp virilă și iucurătoare captivantă. Este probabil că evoluția viitoare va amplifica mai armonice asemenea daruri. În măsura în care asimilarea valențelor moderne va elimina resturile de complezență în improvizatia prea dezinvolță care se poate încă observa mai ales într-o bună parte din monotipii. Așadar, un plus de cernere selectivă va duce și la densificarea corespunzătoare a viziunii. Din uleiurile ample, dacă TĂRMUL PE ADRIATICA e discutabil ca organizare, PARIS 1970 vadește o curpinzătoare coerență de secretă esență integratoare, iar poate prae larg dimensionată ASPIRAȚIE și mai secrete aluviuni EL GRECO. COMPOZIȚIA MONTANĂ este ritmată de neguri viril dramatice. Și mai ritmică, TAORMINA și tipicul RITM CARPATIN. În sfîrșit, AMURUGUL (catedrala Notre-Dame) stinge frumos vilva luminosă păstrînd elocvente incandescente proaspete și îngăduite tot mai serioase speranțe de viitor.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Cronică la meciurile de duminică, Final în C.E. de talere

Surpriza de sîmbătă, ne-aștepta prefața la etapa a treia, avea să fie o prezență singulară în această secvență a campionatului de fotbal. Meciurile ce au urmat duminică, confirmîndu-se previziunile, au fost dominate de echipele gazdă, învingătoare în marea majoritate a confruntărilor susținute. Singurele excepții s-au produs la Petrosani și Ploiești, acolo unde două echipe bucurestene, Steaua și Rapid, au reușit să termine la egalitate jocurile în care au fost angajați. Dar, judecînd după antecedente, și aici ne gîndim la evoluțiile de duminică trecută ale echipelor Steaua și Petrolul, era de așteptat ca, atît echipa militară, cît și Rapid să fie capabile de a nu pierde ambele puncte puse în joc. Prin urmare, dacă nu ar fi fost rezultatul de sîmbătă, după ar fi avut o desfășurare extrem de calmă.

Consecințele sale sînt deosebit de însemnate. O primă constatare este aceea că acum numai puțin de opt formații se află la egalitate de puncte, fapt ce oferă o interesantă perspectivă viitoarei desfășurări a campionatului. Apoi, după trei etape nu mai avem nici o echipă care să nu fi gustat din amărăciunea înfrîngerii. În fine, să aduc în fruntea clasamentului o nouă echipă, pe Universitatea Cluj, poate cel mai neașteptat lider dacă ne gîndim că numai cu o săptămîină în urmă clujenii fuseseră autori ai unei evoluții medioare la București.

Cea mai evidentă și supărătoare constatare este aceea că echipele care ne vor reprezenta mișcările în competițiile europene au avut o zi proastă, excepție făcînd, într-o oarecare măsură, Steaua. Rezultatele celorlalte trei formații, comportările lor cu mult sub nivelul normal și așteptat în preajma unor confruntări oficiale de o asemenea importanță, ne referim în principal la Dinamo București și U.T.A., ne transmit serioase motive de îngrijorare. Un confrate, optimist, a avut curajul, nu lipsit de temelie, de a afirma că rezultatele de duminică ale echipelor amintite ar putea fi capabile să strînească energice necesare unui start onorabil. Evident ne-ar bucura ca aceste previziuni să se adeverescă. Deocamdată însă, realitatea ne obligă să fim destul de circumspecți. Chiar dacă, spun unele voci, U.T.A., Dinamo București, Universitatea Craiova și Steaua au jucat etapa de campionat dominată de grijile meciurilor de

mine. Nutrim, totuși, speranța unor vesti bune de pe arenele pe care aceste echipe se vor afla miine, în ziua debutului lor în cupele europene. În așteptarea lor să ne dîmînă pînă la meciul următor duminică pe stadionul Dinamo.

Rezultatele etapei

U. Cluj-U.T.A.	3-0
Jiu-Steaua	1-1
Petrolul-Rapid	0-0
Progresul-Steagul Roșu	0-0
Ferul-U. Craiova	2-0
C.F.R. Tim.-Dinamo Bc.	2-0
C.F.R. Argeș-C.F.R. Cluj	4-1
Dinamo Buc.-Foli, Iași	1-3

Am fost martori la a doua evoluție a echipei Progresul pe stadioanele bucurestene și de zăluzia noastră a fost aproape la fel de mare ca și în meciul de debut. Progresul, ca și Steagul roșu de altfel, poste chiar în mare măsură, se prezintă la un nivel inacceptabil, cu un joc sters, anonim, ca o echipă care se chinuie cumplit pentru a-și câștiga existența. Victoria sa nu poate fi pusă dect pe seama replicii extrem de subrele oferite de brasoveni, resemnăți cu gîndul înfrîngerii din primul și pînă în ultimul minut de joc. Tot mecanismul de joc al echipei Steagul roșu este axat pe Dumitriu iar atunci cînd acestuia îi sînt limitate posibilitățile de manifestare, mecanismul înțeacează de a mai funcționa. Victor Stănculescu, antrenorul bucuresteanilor, a intuit, nu era nici greu

Pe poligonul Turnu-Lău luat sfîrșit, duminică, campionatele europene de talere aruncate din turn (skeel). Medalia de aur a fost cucerită de (înțelesul polonez A. Socharski cu 196 t, urmat de Ev. Petrov (U.R.S.S.) — 195 t și K. Wirthier (R. F. a Germaniei). Pentru locurile 2-3 a fost programat un meci de baraj. Petrov a realizat în baraj 25 de t, cu 3 mai mult decît Wirthier. Locul 4 a revenit sovieticului I. Turanov cu 194 t. Gh. Senovici (România) a ocupat locul 23 cu 190 t.

Clasamentul final pe echipe: 1. R. F. a Germaniei 574; 2. Polonia 573; 3. Italia 570; 4. U.R.S.S. 565; 5. Bulgaria 564; 6. Danemarca 560; 7. România 556. Echipa Finlandei s-a clasat pe locul 11 cu 545 t.

Clasamentul final la seniori: 1. Larisa Garcinskaia (U.R.S.S.) 144; 2. Karry Lindén (Norvegia) 131; 3. Valery Michele (Franța) 129.

Clasamentul final la juniori: 1. K. Samuelsson (Suedia) 146; 2. K. Rasmussen (Danemarca) 145; 3. L. Gawlikowski (Polonia) 145.

În clișeu vestgermanul Wirthier în timpul probelor skeel

ION BOCIOACA

Surprize atletice

Aspect din cursa de 5000 m

Ediția din acest an a „Internationalei” de atletism, găzduită în zilele de sîmbătă și duminică pe stadionul „Republicii” din Capitală, ne-a furnizat destule surprize (spunem „surprize” ca să facem pe... mirajii, deși în linii mari aceste „surprize” nu ne-au căm surprins, deoarece, ținînd seama de antecedente, le-am anticipat!). Prima și cea mai importantă surpriză a fost prezența sărădă a atletilor de valoare de peste hotare. Noroc că „săgile” cubaneze (Montez 10,1 la 100 m plat; Morales — 13,7 la 110 m garduri), noroc cu

sulișul vest-german Wolfermann (65,72 m — record mondial). Dintre reprezentanții noștri, sau mai exact dintre reprezentantele noastre au înecat un la reușit să compenseze golurile valice Valeria Bufan (la concurs în trei probe, izbutînd la 100 m garduri, un nou record național — 13,4), Lia Manoliu (68,44 m la disc), Mariana Filip (54,2 la 400 m), Ileana Silai (2:03,6 la 800 m), Cornelia Popescu (1:80 m la săritura în înălțime). Din cauza stăbeli participări a atletilor de peste hotare (cu toate că cifra este impresionantă: atleți din 16 țări), această ediție a „Internationalei” a fost privată de unele probe (10.000 m, aruncarea ciocanului, stafelete de 4x 400 m, unele probe au avut direct finală (200 m plat femei, de pildă), în altele federația noastră de specialitate nu a reușit să rezolve situația decît printr-un compromis (la 4x 100 m masculin a fost înscrisă echipa de stăfeta a Politehnicii Timisoara; cu alte cuvinte, nu sîntem în stare să înjghebăm o stăfeta care să concureze sub titulatura țării). O altă surpriză am găsit-o la săritura în înălțime femei: rămasă singură în concurs, Cornelia Popescu cere arbitrilor să ridice stacheta de la 1,80 m direct la 1,86 m! Această neașteptată dezvoltare a Corneliei Popescu, atît de aproape de recordul mondial, dezvoltată fără precedent în proba de săritură în înălțime, am apreciat-o ca o lipsă de experiență (ca să nu supărăm pe nimănui). Cu moderațiune, Cornelia Popescu ar fi reușit, poate, pentru că are calități cu ca-

MEMENTO

TEATRE

BORIS GODUNOV: Opera Română (16.48.30), ora 20; SONATUL LUNII: Teatrul „C. Târziu” (17.15.30), ora 20; PROGRAMUL ATAC-ȚIILOR MONDIALE: Cîrcul „Humberto” (parcul de lingă hipodrom, Călea Plevnei), ora 20.

CINEMATOGRAFE

SUNETUL MUZICII: Patria (11.38.25), orele 9 — 12.45 — 16.30 — 20.15.
PISARILE: Luceafărul (15.57.67), orele 8.45 — 11.15 — 13.45 — 16.15 — 18.45 — 21.15; Doina — grădina, ora 20; Stejorul Dinamo, ora 19.30.
IN ARȘITA NOPTII: Capitol (16.29.17), orele 8.30 — 10.45 — 13.15 — 16 — 18.30 — 21.
DEGETUL DE FIER: București (15.57.54), orele 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Ferovier (16.22.73), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.15 — 20.30; Excelsior (18.10.88), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.15

— 20.30; Gloria (22.44.01), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.15 — 20.30.
INTINȚINIRE: Festival (15.63.84), orele 9 — 12 — 15.30 — 18.15 — 21.
MELODIA (12.06.88), orele 9 — 12 — 15.30 — 18.15 — 21; Modern (23.71.01), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.15 — 20.15; Atelele Romane, ora 19.30; Festival — grădina, ora 19.30; Favorit (31.06.15), orele 10 — 12.30 — 15.30 — 18 — 20.30.
NUMAI MORTUL VA RĂSPUNDE: Victoria (16.28.79), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.30 — 20.45.
FRAGII — SALBATICI: Central (14.12.24), orele 9.45 — 10.45 — 12.45 — 14.45 — 16.45 — 18.45 — 20.45.
TACEREA BARBĂȚILOR: Lumina (16.23.35), orele 9 — 16 în continuare, 18.30 — 20.30.
ASTRIX și CLEOPATRA: Doina (16.35.38), orele 11.30 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30.
PROGRAM PENTRU COPII: Doina, ora 10.
FĂTĂRI: Timpori Noi (15.61.10), orele 9.30 — 11.30 în continuare.
FILME DOCUMENTARE SPORTIVE ROMANEȘTI: Timpori Noi, orele 18.30 — 20.45 în continuare.
INTOARCEREA DOCTORULUI MABUSE: Ghivita (17.08.58), orele 10.30 — 16 — 18.15 — 15.30 — 16 — 18.15

DREPTUL DE A TE NASTE: Înfrățirea între popoare (17.31.64), orele 15.30 — 17.45 — 20.15; Noctul (12.52.93), orele 15.30 — 18; Grădina, ora 20; Unirea, ora 18; Grădina, ora 20.15.
MONSTRU: Buzet (15.62.79), orele 15.30 — 18; Grădina, ora 20.15.
CASATORIE ÎN SPIL CÂRGO: Da (16.28.10), orele 8.45 — 20.30 în continuare.
DRAGOSTE ȘI VITEZA: București (17.05.47), orele 10 — 15.45 — 18; Grădina, ora 20.15; Floreasca (33.29.71), orele 15.30 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), orele 11 — 15 — 17.30 — 20.
NOUL ANGAJAT: Unirea (17.10.21), orele 15.30.
OPERATIUNEA LADY CHAPLIN: Liza (31.71.71), orele 15.30 — 18; Grădina, ora 20.
JANDARMUL SE ÎNSOARA: Drumul Sării (31.28.13), orele 15.30 — 17.45 — 20; Rahova (23.91.00), orele 15.30 — 18; Grădina, ora 20.
INTINȚINIRE LA VECHEA MOSCHEE: Guleshti (17.55.46), orele 15.30 — 18 — 20.30.
INTRUSA: Cotroceni (13.62.56), orele 15.30.
MARILE VACANȚE: Cotroceni, orele 17.45 — 20.
PETRECEREA: Volga (11.91.26), orele 16 — 18.15 — 20.30; Parcul Herăstrău, ora 19.30; Popular (35.15.17), orele 15.30 — 18 — 20.15.
ASA AM VENIT: Vîltor (11.48.03), orele 20.15.

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: Vîltorul, orele 15.30 — 18.
MAYERLING (ambele serii): Aurora (35.04.66), orele 9 — 12 — 16 — 18.30; Grădina, ora 19; Toms (21.49.46), orele 9 — 12.15 — 15.30; Grădina, ora 19 — 15.30 — 18.30.
AMBRUSCADA: Munca (21.50.97), orele 16 — 18 — 20.
ACEASTA FEMEIE: Flacăra (21.35.40), orele 16 — 18 — 20.
FRANȚA MEMORANDUM: Atia (21.31.86), orele 15.30 — 18; Grădina, ora 20.15.
CEI 1000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE: Vîltor (21.39.82), orele 15.30 — 18; Grădina, ora 20.15.
CLIPA DE LIBERTATE: Progresul (23.94.10), orele 15.30 — 18.
DEPARTE ÎN ARȘA Ferenarii (23.17.50), orele 15.30 — 18 — 20.15.
ASTEAPTĂ PINA SE ÎNTUNE: CA: Paca (31.32.52), orele 15.30 — 18 — 20.15.
SALARUL GROSĂZIE: Crîngasi (17.38.81), orele 15.30 — 18 — 20.15; Progresul-Parc, ora 20.
FREDDY ȘI CINTECUL PRERIEI: Cosmos (35.19.15), orele 15.30 — 18 — 20.15.
MARI SUCESE DE ODINIOARA: Capital — grădina, orele 19 — 21.
LALFAUA NEAGRA: Cinemateca (teatrul Union), orele 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21.

TELEVIZIUNE

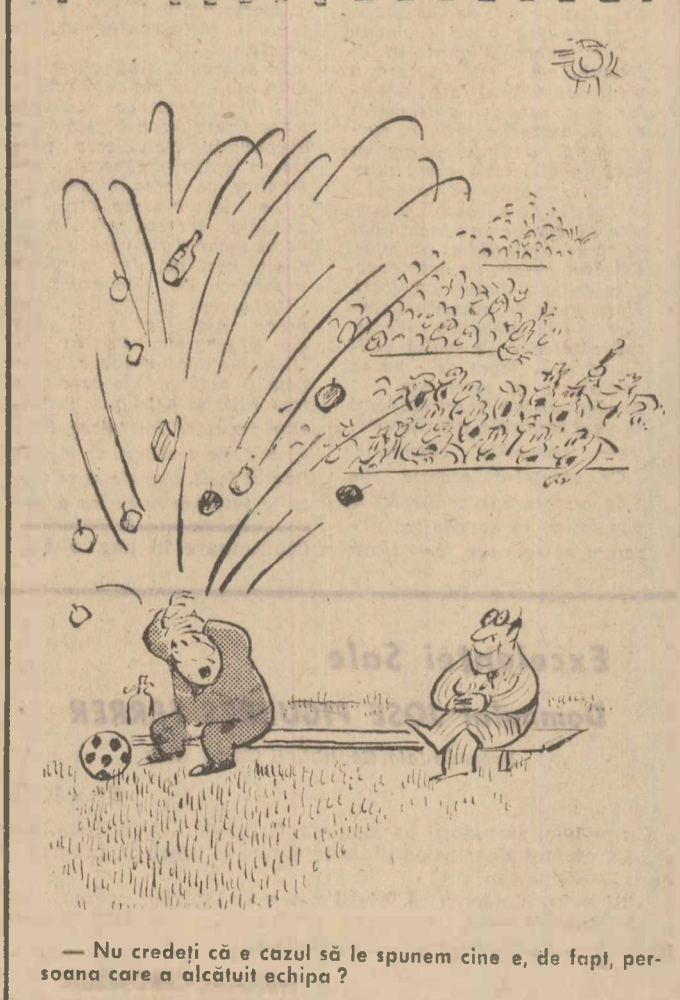
18: Microavpremieră, 18.05. Muzică populară din Maramureș, 18.35: Din nou la școală, 19.30: 1001 de seri. Emisiuni pentru cei mici, 19.30: Teleserialul; 20: Divertisment de muzică ușoară; 20.35: Reflector; 20.55: Primăvara. Acad. prof. dr. docent ing. Mitu Dumitrescu; 21.30: „Vienna — Salzburg — Linz” reportaj; 22.15: Fi schimbător. Vor cădea ave a lae însc. Le de descă și electric. Vînt potrivit, temperatura în scădere.

CUM VA FI VREMEA

Pentru zilele de 16, 17 și 18 septembrie se anunță următorul timp probabil: Vremea va fi în general instabilă mai ales în jumătatea de nord a țării. Cînt va fi schimbător, vor cădea averse locale de ploie în Transilvania, Crișana și nordul Moldovei. În rest averse izolate, vînt slab pînă la potrivit. Temperatura continuă să scadă. Minimele vor fi cuprinse între 5 și 15 grade, iar maximele între 14 și 24 grade, local mai ridicate în prima parte a intervalului în sudul țării.

La mine: Vremea în general instabilă și continuă să se răcoască. Cînt va fi schimbător, vor cădea averse locale însc. Le de descă și electric. Vînt potrivit, temperatura în scădere.

UNA PE ZI de MATTY

— Nu credeți că e cazul să le spunem cine e, de fapt, persoana care a alcătuit echipa?

Martor ocular

Reportaj de
PETRE SĂLCUDEANU

Așa arăta casa lui
Maier Anton după
retragerea apelor...

...așa arată acum!

DUPĂ PATRU LUNI

„Am simțit nevoia de aducere aminte”

Consemnam în coloanele acestui ziar, ca martor ocular, ravagiile pricinuite de dezlănțuirea oarbă a apelor Mureșului, în comuna Chețani. Numai cu câteva zile înainte de neuitata zi de 14 mai, sute de oameni și-au lăsat rosturile lor și s-au adunat din întreaga țară spre a sărbători în vatra satului cei cincisute douăzeci și șase de ani de la întemeierea așezării. Nimeni nu bănuia că zilele și nopțile ce aveau să urmeze vor rămâne și ele în istoria comunei, pentru generațiile de azi și cele ce vor urma, ca zile de adevărat apocalips. Din cele 480 de case numai treizeci și nouă nu au fost atinse de ape. 185 de locuințe au fost dărmate, în locul multora dintre ele nemărirămînd decât tipăia goală a curților pline de glo-duri care, pe alocuri, depășea înălțimea unui stat de om. Grajduri, luate de ape de la temelii, au fost găsite la sute de metri mai jos de comună îngropate în nămol. Jumătate din sat a rămas gol și, peste acea parie de pustiere, doar salcîmii cu trunchiurile roase se mai mișcau în bătaia vîntului aducător de spaime. Oamenii au rămas și acum cu credința că dacă așe-

STRADA 14 MAI...

...s-a născut la cîteva săptămîni după aceea, ca un răsunet la ziua de neuitat, ca un însemn de istorie pentru cei ce ne vor urma. Strada 14 Mai s-a născut din suferință, s-a născut ca o necesitate organică de ripostă, a luat ființă pentru a dovedi că omul, de totdeauna, ca și acum, s-a putut ridica deasupra necazurilor, a fost mai tare ca ele și le-a biruit. Le-au biruit pentru că altături de ei a fost întreaga țară, întreaga suflare a societății noastre socialiste. Fără noua orînduire, fără partidul comunistilor care a făcut din întregul neam o singură familie, sutele de familii din Chețani n-ar fi avut altceva de făcut decît să ia drumul de altădată al pribegilor. Alina dintre clasa muncitoare și țărînimă muncitoare nu era însă un înscris formal. Era o realitate fecundă, era un adevăr care și-a spus cuvîntul și în acele zile și îl va spune permanent. Unirea de suflet și de interese a născut acea solidaritate activă, umiltoare și emoționantă despre care s-a scris altădată și va mai trebui să se scrie. Nici o clipă, sătenii din Chețani nu s-au simțit singuri. Întreaga țară era cu ei. Partidul, statul, au vegheat, i-au sprijinit multilateral. Muncitorii de la Cîmpia Turzii, Turda, Sărmăș, Luduș, țărani cooperatori din satele învecinate, cetățenii din întreaga țară, și-au adus partea lor de contribuție materială și morală pentru a șterge urmele lăuate de dezastru.

Chețanii nici acum nu știu cum o cheamă. A venit de la Turda cu o mașină plină de alimente și îmbrăcăminte. A intrat care se omul cel mai năpustuit. Erau mulți. Nu puțin

familii în Chețani au peste nouă copii. A împărțit ajutorul adus lui Puiaș Ilie a lui Petru, lui Lung Pavel și Maier Ion. La plecare a spus doar că e pensionară și că a fost activă de partid. Oamenii nu o uită, cum nu-l pot uita pe medicul clujan Moldovan Simion. Și el a venit în prima zi după trecerea apelor cu o mașină plină de alimente. A pus și el aceiași întrebare. Cioca Gheorghe, căruia i-au fost date ajutoarele aduse de el îi este recunoscător așa cum îl sint recunoscători și copiii acestui țărîn, rămași în acele zile fără de nici unele. Două exemple, din mîile de exemple. Cele treisprezece camioane de îmbrăcăminte sose din București nu purtau pe ele numele donatorilor. Dar în căldura hainelor și a alimentelor se simțea inima oamenilor. Inima țării, lor țara avea o singură inimă și un singur nume. În acele prime zile, locuitorii comunei au mai primit 20 tone făină de grâu, 15 tone de porumb boabe, 5 camioane de conserve și alte produse, 700 kg. slănină, 800 kg. fasole, 1.660 de piini. Toate acestea, în cîteva zile după inundații, pentru un singur sat, cînd în țară erau în aceeași situație mii de sate și orașe.

STRUC-TURA ORINDUIRII SOCIALISTE S-IA SPUS CUVINTUL FĂRĂ EA NU S-AR FI NASCUT POATE NICIODATĂ STRADA 14 MAI ȘI, NUMAI LA CITEVA LUNI DUPĂ DEZASTRU, ACOPERIȘURILE DE ȚIGLA ROȘIE, CU COCOSII DE TABLA DEASUPRA. N-AR FI STRALUCIT ÎN BATAIA SOARELUI.

era suficient lemn, suficient ciment, nu ajungeau cărămizile. Să construiești într-un singur sat 185 de case, în cîteva luni, adică atîta cît nu s-a construit în comună vreme de mai bine de cincizeci de ani, într-o perioadă cînd mii de sate și orașe construiseră la fel, nu era simplu și nici ușor. Cu toate acestea, din o sută optzeci și cinci de case dărmate, 185 se ridică din nou, din cărămidă, iar o sută din ele au deja acoperișurile de țigla puse. S-au dărmat case de lut, cu pereții de argilă amestecată cu pleavă de paie. Se ridică case de cărămidă, cu fundație de optzeci de centimetri de beton, ca să țină. Doar două case, din numărul total amintit, n-au încă pereții ridicați. Li s-au turnat numai fundațiile. Cum spune Iacob Octavian, directorul școlii și vicepreședinte al Consiliului popular, planul de bătaie îl avea în vedere, în primul rînd, pe cei cu o situație mai grea. Mulți dintre

aceștia s-au și mutat. Dar ca să se multe **STATUL, NUMAI ÎN ACEST SAT, A DAT AJUTARE BĂNEȘTI DE APROAPE 4.000.000 LEI.** Partidul Comunist Român, Statul român s-au dovedit și cu acest prilej a fi pe drept, cu vînt, ai poporului, așa cum în întreaga lui activitate partidul a fost al fiilor lui, al acestui neam. Vizitele de lucru ale secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu vîntele calde adresate națiunii și celor afectați de calamități, au dat oamenilor putere și încredere ca să învingă. Și

cel mare, lumea o să uite de noi. Am vrut să le zic, dar n-am zis. Nu, spune și dumneata, cu nouă copii, fără nimic, că nimic nu ne-a rămas, omului îi pot trece multe prin cap. Că, tovarășe, gînduri grele mi-or trecut prin minte. Dar nici n-or plecat bine apele că ne-or dat de nici cu gîndul nu gîndești. Uite casa mea. Faină casă. Și frat-meu și-o gătat-o. Acum turnăm fundația la casa părintească. Ne-o ajutat statul, toată lumea ne-o ajutat. Da nu-i bai că și noi, o să luăm crăm, pe rupele o să lu-

„Fără ajutorul statului, nu ne-am mai fi putut ridica satul...”

au învins. Ajutoarele acordate de stat, înlesnirile pentru procurarea materialelor de construcție au făcut posibilă renașterea a mii de localități lovite de urgii. Printre acestea se află și comuna Chețani. Întreaga localitate este un vast șantier. S-au întors în sat mulți din cei plecați din vatra comunei pentru a veni rudelor și consătenilor în ajutor. Ziua și noaptea, la lumina soarelui sau a becurilor electrice, truda nu încetează o clipă. Am văzut un student în anul patru la Institutul de construcții cum căra pe o targă improvizată mortar pentru casa părintească. Un muncitor de la Fabrica „Industria Sirmei”, în altă curte, se spăla la fină. Era ora două din zi. Peste o oră trebuia să fie în secția de cabluri de tracțiune a uzinei. În spatele lui, în casa încă fără lemnărie la ferestre, priveau spre ulița principală cîteva glastre cu mușcate înflorite în roșu.

„N-AM FI CREZUT..., DAR UITAȚI, CASA E APROAPE GATA...”

Între-adevăr, mulți n-au crezut în minunea de a-și vedea numai la cîteva luni de la dezastru ridicate gospodăriile din nou. Am stat de vorbă cu Maier Anton. Casa lui ridicată în roșu, cu acoperișul pus, are și ea în ferestre glastre cu flori. „Trebuie să ne-a-

pele. Casa fratelui meu, a mamei mele și a mea. Am nouă copii. N-am crezut că o să-mi mai pot refăce gospodăria. Ca să fiu drept, cînd îi ouzeam tovarășii că ne promiteau ba una, ba alta, am zis că așa se spune omului năpustuit, dar că după ce va trece necazul

crăm, tovarășe. Că noi sintem oameni harnici. Ni s-a dat, și noi o să dăm, că cine îți dă din truda lui se cade să-l cinstești cu truda.”

La turnarea betonului la casa lui Maier Anica sint adunate toate rudele. Anica e o femeie de aproape șaptezeci de ani, cu mersul încă sprinten, cu niște ochi albaștri de co-

NICI O ABSENȚĂ DE LA MUNCA PĂMÎNTULUI...

În același timp, țărani cooperatori din Chețani n-au lipsit de la îndatoririle zilnice pe care le cere pămîntul. Nu s-a înregistrat nici o absență de la proșală, de la cules. Au cules atît cît s-a putut culege de pe un pămînt secăuit și erodat de ape; de pe un pămînt de unde tone de nămol au trebuit să fie înlăturate. Cernozomul, așezat într-un strat subțire, prin aluviunile aduse vreme de secole de apa Mureșului, a fost în mare parte spălat de aceleași ape. Sint necesare substanțe chimice, îngrășăminte naturale. Oamenii știu acest lucru, organele locale de ase-

LÎNGĂ O CASĂ NOUĂ...

...se vede o stivă mare de așchii. Resturile de materialul lemnos, de la clopîțul grinzilor. Resturi bune doar pentru foc. Roman Letiția ne explică: „Toa-

pil. Vorba îi e domoală, cum domol vorbesc oamenii de prin aceste părți, cîntărit, fără nici un fel de prisos. „Am primit bani. Și mult cîtor de la stat. Pînă la anii ăștia n-am apucat să am casă de cărămidă, acu o să am. Da, am avea nevoie acum de niște scînduri ca uite doar de scînduri avem lipsă, spune Anica și privește într-o parte, oarecum rușinată de îndrăzneala vorbelor ei. Apoi, că-i greu, că nu numai noi am fost năpăstuiți... revine ea și suflecîndu-și mincile de la bluză se apucă pe tăcute de treabă.

M-am dus să văd casa lui Mișu Ion, Puiaș Ion, Puiaș Gheorghe, Roman Vasile, Roman Octavian, Lupu Aurel. Într-o curte se terminase și puțul cu pompă. Lîngă o asemenea casă, fîntina obișnuită cu celdare și cumpănă ar fi părut anacronică. Am băut din apa încă cenușie. Nu se limpezea încă, dar stăpînul ei, mîndru, spunea că apă ca a lui, ori unde ai căuta, nu găsești.

Lîngă o casă terminată, al cărei stăpîn nu era prin preajmă, se vedea răsădită o nuia de salcîm. Cîteva frunze verzi tremurau în bătaia vîntului. N-am zis nimic. Am înțeles. Maier Anton. (În Chețani sint vreo cincisprezece familii care poartă acest nume. Trifu Ion Lung Theodor și Dan Vasile și-au mutat casele pe noua stradă răsărită în porumbiștea de lîngă linia ferată. S-au mutat și ei în ele. N-au încă înăuntru mobilă. Tot ce-au avut a fost îngropat sub zidurile dărmate ale caselor vechi. „Nu-i nimic, o să ne facem noi și mobilă. Nu le putem găta pe toate de-odată.”

Cîteva mai locuiesc încă în corturi, în barăci, mulți pe la neamuri.

ne-a ajutat, ne-a dat de toate, da uite dumneata, noi fasonăm buștenii cu barda, că în sat avem două circulare și circularele stau. Dintr-un bușten am putea scoate și grînzii și scînduri, dacă ar fi tăiat buștenul la circular. Dar vezi dumneata, aicea la noi zic că circularele nu pot să ne taie buștenii. Dacă vrem să tăiem lemnul în economie trebuie să mergem cu el la Luduș, cale de șapte kilometri. Alți bani, și de ce să dăm bani pentru cărat pînă la circularul din Luduș cînd noi în sat avem două? Nu-i păcat, ca în loc de scînduri să facem așchii?” Într-adevăr, satul are două circulare și pare de neînțeles de ce organele locale nu rezolvă această

situație și o ignoră în mod birocratic. Materialul lemnos este luat prin repartiție din fondul statului, o risipe de material lemnos prejudicioasă nu numai pe cel care a primit lemnul, ci și statul. La un sumar calcul făcut de un țărîn, cu un băț de lemn în pămîntul reavăn al noii străzi din Chețani, a reieșit că la cantitatea de lemn utilizată în sat, pentru grînzii, se aruncă la foc cel puțin un sfert din material. Organele locale ar trebui să ia măsurile de caviuță. Și să vegheze, de asemenea, ca transporturile pentru aprovizionare să nu afecteze timpul închinat de oameni reconstrucției, cînd aprovizionarea cu strictul necesar se poate face direct în sat, existînd pentru aceasta toate condițiile.

„VENIȚI LA NOI PESTE UN AN...”

...spune Iacob Octavian. „Greutățile vor fi fără îndoială, depășite. În sat a fost și tovarășul prim secretar al județului Mureș, Nicolae Veres, au fost și alți tovarăși. Am dori să nu prindă însă iarna pe nimeni fără acoperiș. Trebuie să-i lipsim pe oameni de grîjile caselor ca să-și îndrepte toate grîjile spre pămînt, el a fost lovit de ape la fel de mult ca și satul.”

Pe strada 14 Mai se joacă copiii. Unii din ei de vîrstă școlară. Școala este pregătită, curată, manualele noi îi așteaptă, tablele sint proaspăt vopsite ca albul cretei să se vadă bine. Aproape cincisute de copii se vor așeza în bănci și le citești de pe acum pe fete doritoare de a nu-și face satul de ris, așa cum nu-și fac nici părinții lor.

Este zi de duminică, cetera

UN BUCHET DE FLORI...

„Bine omule, dar ce faci cu florile, vad că nu ți-e ridicată casa nici pe jumătate”, întreb teva clipe pe gînduri. Nu răspunde. Se uită cînd la găleata în care se află florile, cînd la mine, cînd la aparatul de fotografiat. Zimbește, apoi scut-pă în palme și se uită din nou la mine. „Nu-ți spui tovarășe”, catodicește el să vorbească într-un tirziu. „Ce-ți pot spune că ori cînd ai să vii oi să vezi în găleată flori și cînd casa o să fie gata ai să le vezi în vază, că și vază o să-mi cumpăr. Le ții eu pentru oarecine, dar pentru cine nu știu. Numai eu și soția mea știu, și dacă știu noi îi destul, că omul acela a făcut pentru noi cît n-or făcut nici părinții noștri. Hai, tu, soție, că ne apucă noaptea”, mai zice el și imi întoarce spatele. Nu-mi rămîne decît să fotografiez florile deși, vad bine, că țărînului nu-i place nici acest gest. Taina lui e numai a lui, taina frumoasă, izvoită din suflet, căruia omul îi poartă o adîncă și ascunsă recunoștință...

„Nu vă spun pentru cine sint florile. Numai eu și soția mea știu...”

pe un țărîn, care, împreună cu nevasta și copiii, mesteca cu nădejde la mortar. Stă ci-

Fotografiile autorului

Primire la Consiliul de Miniștri

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Leonide Răutu, a primit luni la amiază pe Orhan Oguz, ministrul educației naționale al Turciei, care se află într-o vizită în țara noastră la invitația Ministerului Învățământului.

Luni după-amiază a părăsit Capitala, prof. dr. Orhan Oguz, ministrul educației naționale din Turcia, președintele Academiei de Studii Economice din Eskişehir, care ne-a vizitat țara la invitația Ministerului Învățământului. La plecare, pe aeroportul București-Otopeni, aspe-tele a fost salutată de Mircea Malița, ministrul învățământului, de reprezentanți ai conducerei ministerului, precum și de Kâmuran Gurun, ambasadorul Turciei la București și membri ai ambasadei.

Înainte de plecare oaspetele a avut o convorbire cu redactorul Agenției române de presă „Agerpres”, Adina Constantinescu, în cadrul căreia a spus printre altele: „În timpul vizitei am avut prilejul să cunosc în detaliu activitatea ce se desfășoară la Academia de Studii Economice. Aici am fost impresionat de înaltul nivel tehnic al utilajelor existente în laboratoare — în mod special al calculatoarelor — care, alături de competența cercetătorilor, asigură investigații științifice de calitate, contribuind la un real progres economic.

Ca specialist în economie generală, a continuat oaspetele, am jinit să vizitez cea mai mare

La întrevvedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat Mircea Malița, ministrul învățământului precum și Kâmuran Gurun, ambasadorul Turciei la București.

universitate tehnică românească, Institutul politehnic bucureștean, ca și Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu”, unde am constatat că se desfășoară o muncă științifică judicioasă, a cărei tematică de cercetare, variată și complexă, își are izvoarele în problemele actuale ale producției. Ca o concluzie generală, a adăugat prof. dr. Orhan Oguz, amintesc că facultățile și unitățile de cercetare vizitate în București și în alte centre universitare, mi-au oferit, pe lângă imaginea științifică modernă a învățământului, existența unei strinse legături între cercetarea fundamentală și cea aplicativă.

Vorbitorul a subliniat, în continuare, utilitatea schimburilor de procese de delegații de profesori, cercetători, studenți, de comunicări științifice în diferite domenii de activitate, în scopul obținerii de noi și valoroase rezultate pe termenul învățământului.

În încheiere, interlocutorul a exprimat mulțumiri pentru cordiala ospitalitate manifestată în cursul vizitei. Prietenia și amabilitatea românilor, a spus oaspetele, sunt cele mai plăcute amintiri cu care pleacă din patria dumneavoastră.

PREGĂTIREA PRACTICĂ AGRICOLĂ A ELEVILOR DIN MEDIUL RURAL

Într-o sesiune de învățământ, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție a înțeles că înțelegerea în ceea ce privește asigurarea mijloacelor necesare pregătirii practice a elevilor școlilor de cultură generală din mediul rural, care să le permită, după absolvirea școlii, înțelegerea într-un sector de activitate. E vorba în principal de pregătirea în domeniul agriculturii, de instruirea practică în condiții de producție.

În instrucțiunile date școlilor se arată că, în cadrul orelor de practică, elevii trebuie să participe la executarea lucrărilor agricole curente. Unitățile agricole vor crea condiții pentru ca practica să se desfășoare în anumite domenii cum sunt: producerea răsadurilor, cultura legumelor forate, cultura protejată la legumelor, înființarea de plantații de pomi și viță de vie, cultura arbuștilor, a pomilor fructiferi, a câșpuniilor, producerea vițelor altoite, creșterea tineretului taurin, a mișilor etc. Unde sunt condiții prielnice, practica se poate asigura în sectoarele de creștere a albinelor, a iepurilor de casă, a vișilor de mătase etc.

În scopul sporirii valorii edu-

cative — a practicii, este necesar ca, pe unele suprafețe și la anumite culturi, elevii să participe la întreaga ciclul de lucrări. Astfel, la marginea tarlarelor se mănâncă sau plantează cu diferite culturi se va delimita o suprafață restrânsă care va putea fi lucrată efectiv de elevi. Producția de pe aceste suprafețe va rămâne în unitatea respectivă.

În localitățile unde nu există unități agricole socialiste, consiliul comunal va lua măsuri ca din rezervele de stat să se repartizeze școlilor, mici suprafețe de pământ (până la un ha) pentru a fi cultivate de către elevi cu culturi specifice zonei respective.

În unele de munte sau din Delta, elevii vor putea efectua unele lucrări din sectorul silvic (pepinierie silvice și plantări), sau piscicol, la întreținerea pășunilor și fînetelor, la recoltarea furajelor de baltă etc.

Munca prestată de elevi pentru executarea anumitor lucrări va fi remunerată în bani, conform tarifarilor stabilite de unitățile agricole pentru membrii lor. Sumele se vor folosi în scopuri didactice: procurarea unor instrumente muzicale, a materialelor sportive, organizarea de excursii etc.

Deschiderea festivalului „Toamna muzicală clujeană”

Luni a avut loc la Casa universitară din Cluj festivalul de deschidere a tradiției artistice manifestări artistice „Toamna muzicală clujeană”. Au luat parte reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunii Compozitorilor, ai municipiității, oameni

de artă din țară și de peste hotare, numeroși iubitori ai muzicii. În aceeași seară Orchestra de cameră Bach Gewandhaus din Leipzig a susținut, în cadrul festivalului, primul concert. Timp de două săptămâni prestigiosul festival clujean de muzică clujeană va continua pe scena Filarmonicii de stat din Cluj.

„CE SE ÎNȚEPLĂ PE UNDE AM TRECUT”

(Urmare din pag. 1)

schimbul de locuință se efectuează între mai multe sectoare.

— I-am relatat atunci un caz din cele multe. Cetățeanul R. A. din sectorul 4 a făcut un schimb de locuință cu un locatar din sectorul 7. După ce și-a încheiat toate formalitățile s-a trezit că a fost vizitat și de un inspector de la sectorul 7.

— Evident că s-a greșit. Normal ar fi fost, dacă lucrarea s-a făcut la sectorul 4, să nu mai intervină și cel din sectorul 7. Vă dau dreptate și în legătură cu această tip. Faptul ar fi să se găsească la orice tungerie. Am ridicat această problemă dar tovarășii de la Direcția comercială nu au acceptat acest lucru. Că despre obligativitatea zugrăvirii apartamentelor în cazul unui schimb, părerea mea personală coincide cu cea din raportaj. Nu e nevoie de acest lucru deoarece ingreunarea formalităților și pînă la urmă cetățenii care fac schimb de locuință, sînt nevoiți să aștepte și întîrzie, indirect, formalitățile și de la noi la spațiul locativ. Dar eu v-am spus părerea mea căi aceasta este o problemă a I.A.L.-ului.

Deschid aici o paranteză: Ni se întîmplă de multe ori să ouzim de la oameni cu pondere importantă în aparatul unor unități de utilitate publică ca au o părere personală care de fapt coincide cu părerea îndreptățită a cetățeanului. Atunci de ce nu o pun în practică și nu acționăm pentru realizarea ei? Dar să trecem mai departe.

Dacă e o problemă a I.A.L.-ului, hai să mergem și acolo. Tovarășul EUGEN IORDACHESCU, directorul general al gospodăriei locative a muni-

cipului București, a avut gentilețea să mă anunțe prin secretară că nu mă poate primi deoarece este ocupat cu lectura unor materiale. În schimb, mi-a comunicat să mă adresez tovarășului director tehnic NICOLAE ȘUTEU.

— Nu este de compartimentul meu, mi-a spus tovarășul director. Eu m-am ocupat investițiile. — Totuși, tovarășul director POMILIU BUTOI, vicepreședintele cooperativei „Metal-Casnic”, l-am întrebat cu o presimțire optimistă.

— Ce măsuri ați luat în urma testului apărut în ziarul nostru? — I-am sancționat pe toți, tovarășe. La noi nu merge așa. Pe meseriașii lui Oprea care v-a răspuns la telefon l-am sancționat imediat.

— Cum anume? — L-am mutat la... altă unitate — mi-a răspuns cu o fermăta curiozitate tovarășul vicepreședinte. Și nu numai pe el... Am sancționat-o și pe dispeceră Nicolina Șbirnea care era de serviciu la telefon și nu s-a prezentat dimineața la lucru. Ați avut dreptate, ce să mai vorbim.

— Incerca să-i explic tovarășului vicepreședinte Pomiliu Butoi că de fapt, în testul nostru despre altceva era vorba. Adică despre soluționarea funcționării unui serviciu de largă utilitate publică, care trebuie să stea la dispoziția cetățenilor în tot timpul zilei de funcționare.

— Asta-i altă chestiune, — imi răspunde d-sa.

— Păi chiar asta-i chestiunea, încerc să-i conving în continuare.

— Am face noi așa, dar nu e rentabil.

— Nu înțeleg.

— Bunăoară să presupunem că vi s-a rupt o cheie în broască, duminică.

— Da, într-adevăr e o situație dificilă căci nu mai pot să intru în casă — și atunci dau telefon la dumneavoastră.

AGENDA ZILEI • AGENDA ZILEI

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Costa Rica, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare ministrului relațiilor externe costarican Gonzalo Facio.

Luni seara a plecat la Linz delegația Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., care va participa la o conferință a istoricilor mișcării muncitorești internaționale ce va avea loc între 16—19 septembrie. Delegația este alcătuită din Nicolae Goldberger, prim-adjunct al Directorului Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., și Nicolae Copoiu, șef de sector.

La 14 septembrie a avut loc o ședință largită a Comitetului național al istoricilor din Republica Socialistă România în cadrul căreia prof. univ. M. Berza și dr. Gh. Dobrescu au prezentat dări de seamă privind participarea delegațiilor române la cel de-al XIII-lea Congres internațional de științe istorice de la Moscova și la cel de-al V-lea Congres internațional de istorie economică de la Leningrad.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul prof. univ. Mircea Constantinescu, președintele Academiei de științe sociale și politice.

Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat luni la Casa de cultură a institutului o seară culturală cu prilejul apropiatei sărbători naționale a Statelor Unite Mexicane.

Luni a plecat în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia

via o delegație a Comitetului național pentru apărarea păcii, formată din tovarășii Tudor D. Ionescu, președintele comitetului, și Ștefan Pataki, secretar al Comitetului Județean de luptă pentru pace Mureș, care va face o vizită în această țară la invitația Ligii Iugoslavo-Române pentru pace, independență și egalitatea popoarelor.

Luni, 14 septembrie, a părăsit Capitala delegația Alianței Populare din Islanda, condusă de Svavar Gestsson, membru al Comitetului Politic al A.P.I. care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită în țara noastră.

A sosit în Capitală Eino S. Repo, director al Radiodifuziunii finlandeze, președinte al Consiliului de Administrație al Organizației Internaționale de Radio și Televiziune. Oaspetele va avea convorbiri de lucru cu conducerea Radioteleviziunii Române.

Luni, Asociația română de științe politice, în colaborare cu Asociația de drept internațional și relații internaționale, a organizat o masă rotundă, la care au participat dl. prof. Andrei Philippart, secretar general al Asociației internaționale de științe politice, care a vorbit despre „Problemele fundamentale politice actuale în dezbaterile Asociației internaționale de științe politice” și dl. prof. Leo Moulin, președintele Asociației belgiene de științe politice, care a vorbit despre organizarea Institutului de științe politice din Belgia.

Dezbaterile au fost prezidate de prof. I. Ceterchi, vicepreședinte al Academiei de științe sociale și politice din Republica Socialistă România.

comerciale prin excelență. De exemplu, pe str. Lipscani sau în jurul Halelor, ritmul mișcării cumpărătorilor contribuie la o agitație perpetuă, la ce bun să se creze această atmosferă și să se ofere asemenea „plăci” ale lipsei de spirit civic în locuri menite să atragă atenția prin eleganță, curățenie, panoramă

ȚINUTA ORAȘULUI

arhitecturală? Astfel de atitudini nu numai că sînt nepotabile și creează repulsiile celor deprinși cu ordinea și respectul lucrului public, dar constituie și rele exemple, pentru cei tineri care și pentru toți locuitorii asimilați mai recent aglomerațiilor urbane. E explicabil atunci spiritul refractar al celor vizitați de inter-

Consfătuire pe țară privind reducerea consumului de lemn

Luni dimineața a început, la Institutul de cercetări și proiectări pentru industria lemnului din Capitală, consfătuirea pe țară privind reducerea consumului de lemn în producția de mobilă și hirtie. La lucrări, participă conducătorii de combinat de exploatare și industrializare a lemnului, de celuloză și hirtie, cercetători, proiectanți, reprezentanți ai unor ministere, economice și instituții centrale, al industriei locale și cooperației meșteșugărești.

În cuvîntul de deschidere, ministrul industriei lemnului, Mihai Suder, a arătat că scopul consfătuirii este acela de a efectua un larg schimb de opinii între specialiști, în vederea adoptării operative a unor căi și metode de muncă eficiente care, concomitent cu îmbunătățirea calității mobilei, a hirtiei și celulozei, să contribuie la reducerea consumului de material lemnos utilizat la fabricarea acestor produse.

În referatul de sinteză prezentat de ing. Ion Rimbu, adjunct al ministrului industriei lemnului, au fost expuse mijloace și procedee care, aplica-

te în practică, pot asigura economisirea unor mari cantități de material lemnos atît în industria mobilei, cit și în cea a hirtiei și celulozei.

La consfătuire a luat cuvîntul tovarășul Janos Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. După ce a subliniat succesele obținute în valorificarea superioară a lemnului, vorbitorul a scos în evidență direcțiile spre care trebuie orientată activitatea Ministerului Industriei Lemnului respectiv a cercetărilor științifice și proiectării, a combinatelor, a tuturor specialiștilor în vederea realizării unor produse de un înalt nivel calitativ, competitive pe piața internațională, cu consumuri reduse de material lemnos și o eficiență economică sporită.

Cu prilejul deschiderii lucrărilor consfătuirii, participanții au vizionat o expoziție cuprinzînd plăci din lemn, realizate în țară și străinătate, diverse înlocuitori și lemnuri, mobilă și repere de mobilier fabricate din asemenea materiale, hirtie și unele confecții de hirtie și cartoane (Agerpres).

Președintele Comitetului de Stat al Planificării a plecat în R. P. Mongolă

Luni la amiază a părăsit Capitala, plecînd spre Ulan Bator, tovarășul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, pentru încheierea protocolului privind colaborarea economică și schimburile de mărfuri dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Mongolă pe anii 1971—1975.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, erau de față tovarășii Gheorghe Cloară și Virgil Actarian, prim-vicepreședinți ai Comitetului de Stat al Planificării și membri ai conducerei C.S.P.

A fost, de asemenea prezent, Dădămerenghin Batata, ambasadorul R. P. Mongole la București și membri ai ambasadei. (Agerpres)

ACTUALITATEA INTERNATIONAL

Noi acte de escaladare a războiului S. U. A. în Laos

Mesajul adresat de Fumi Vongvicit copreședinte la Conferinței de la Geneva cu privire la Laos

XIENG QUANG 14 (Agerpres). — Secretarul general al C.C. al Frontului Patriotic din Laos, Fumi Vongvicit, a adresat un mesaj copreședinelor Conferinței de la Geneva cu privire la Laos, în care atrage atenția asupra noilor acte de escaladare a războiului de către Statele Unite. Mesajul arată că după pătunderea trupele saigoneze în provincia sudică Saravan, aflată sub controlul forțelor patriotice, la jumătatea lunii august S.U.A. au declanșat o operațiune militară împotriva zonelor aflate la sud-vest de Valea Uclioarelor. La această operațiune au participat 12 batalioane, dintre care 4 batalioane tailandez, sprijinite de aviația americană, care a bombardat și militatizat mai multe zone din

provincia Xieng Quang, provocînd mari pagube materiale.

Aceste acțiuni, subliniază documentul, constituie o nouă escaladare a războiului dus de S.U.A. în Laos și împiedică reglementarea problemei laotiene. Statele Unite și aliații lor, se arată în mesaj, trebuie să înceteze imediat toate acțiunile agresive înmătriva Laosului, respectînd independența, suveranitatea, integritatea și neutralitatea acestei țări, conform prevederilor Acordului de la Geneva din 1962 în această problemă. S.U.A. trebuie să înceteze bombardamentele asupra teritoriului țării, permițînd crearea unor condiții favorabile reglementării pe cale pașnică între părțile interesate a problemei laotiene

Reuniunea șefilor de state din Algeria, Maroc și Mauritania

NOUADHIBOU 14 (Agerpres). — La Nouadhibou în Mauritania a avut loc luni o reuniune la care au participat regele Marocului, Hassan al II-lea, președintele Algeriei, Houari Boumedienne, și președintele Mauritaniei, Mokhtar Ould Daddah, consacrată problemei decolonizării Saharei

spaniole și unor aspecte ale colaborării economice dintre Maroc, Algeria și Mauritania. După cum s-a anunțat, convorbirile dintre cei trei șefi de state, care au durat 90 de minute, s-au încheiat cu un „acord complet” în problemele discutate.

Ziua independenței Republicii Costa Rica

A stăzi, Costa Rica sărbătorește proclamarea în 1821, a independenței țării — eveniment ce a pus capăt unei îndelungate dominații coloniale, ce a marcat abolirea sclaviei pe acest teritoriu din America Centrală. Începînd din 1924, ea se numără printre cele cinci state care s-au unit în republica federală a Americii Centrale, iar în 1938 Costa Rica devine republică independentă, puterea legislativă fiind încredințată unei Camere unice.

Tara, cu aproximativ 1.600.000 de locuitori și cu o suprafață de numai 50.900 kmp — cea mai mică din această parte a continentului — are un relief variat, cu munți de origine vulcanică, dar și cu cîmpii întinse, care au făcut ca agricultura să devină sectorul economic predominant. S-au extins culturile de cafea — principalul produs pentru export — plantațiile de banane, cacao, trestie de zahăr, tutun; este dezvoltată

creșterea animalelor și, legat de aceasta, industria laptelui. Cu bogății naturale pot fi menționate zăcămintele de aur, argint, mangan, mai recent fier, plumb și petrol. Una dintre preocupări o constituie dezvoltarea și consolidarea economiei naționale — dominată încă, în unele domenii, de monopolurile străine — creșterea sectorului industrial, decădăntat slab dezvoltat. Sînt depuse, de asemenea, eforturi pentru îmbunătățirea asistenței publice, a învățămîntului, Costa Rica fiind țara cu cel mai mic procent de analfabete (sub 10 la sută) din America latină.

Între Republica Costa Rica și Republica Socialistă România, în dorința dezvoltării colaborării dintre cele două țări, s-au stabilit relații diplomatice la rang de ambasada. Cu ocazia sărbătorii naționale a poporului din Republica Costa Rica, poporul român îi adresează urări de pace și prosperitate.

PROIECTE LA TERMEN, PROIECTE DE CALITATE

(Urmare din pag. 1)

în noua formă de salarizare?

— Avem pînă acum 20 lucrări în acord global. Colectivele respective reprezintă circa 15 la sută din capacitatea institutului. Sperăm că la sfîrșitul trimestrului al III-lea să ridicăm procentul la 50.

— De ce nu se extinde mai repede acordul global?

— Pe lângă unele greutăți inerente întîmpinate la început pînă la înțelegerea de către toți proiectanții a mecanismelor economice ale noii forme de salarizare, există niște probleme legate de specificul lucrărilor hidroenergetice.

— La ce, anume, vă referiți?

— E vorba de durata mare de realizare a acestor lucrări. Gîndiți-vă, avem centrale, baraje, tunele care se întind, din clipa elaborării studiului tehnico-economic pe perioade foarte lungi, mergînd pînă la 10 ani. Or, este necesară în prealabil împărțirea pe tranșe a volumului de investiții. Apoi și planul de execuție al constructorului variază de la an la an. Mă gîndesc și la condițiile geologice diferite de la o zonă la alta la lucrările subterane. Evident și sarcinile exacte ale proiectării nu sînt întotdeauna cunoscute dinainte. De aceea, defalcarea volumelor de lucrări e o operațiune pretențioasă și care necesită permanent elasticitate.

— Probabil că durata lungă de realizare a investițiilor — spuneți că merge

pînă la 10 ani — are și implicații materiale.

— Da. După cum nu trebuie uitat că în lucrările noastre intervine un element cu totul specific: apa. Și evident parametrii depind și de condițiile hidrologice...

— Care ar fi după dumneavoastră cea mai nimerită soluție în cazul acesta?

— Cred că o parte din lucrări se pot achita integral la un termen cînd toate observatiile constructorului sau beneficiarului în ceea ce privește nivelul tehnic și calitatea proiectelor au fost făcute.

— Ne puteți spune ceva despre primele efecte ale introducerii acordului global?

Există acum o posibilitate de mobilizare superioară a capacităților de lucru, de folosire integrală a timpului afectat producției (n.r.: pe multe site ale institutului am observat un afîș: „Discuții particulare numai în afara programului. Se lucrează în acord global”, care dovedește că multidiscutată sînt din proiectare și pe cale de dispariție).

De asemenea, pregătirea lansării în lucru se face cu mai mare atenție din partea șefilor de proiect complex, iar Comisia tehnică internă a devenit mult mai exigentă. În mod firesc, proiectele au început să fie preluate în avans, colectivelor respective revenindu-le sume suplimentare pentru scutirea procesului de proiectare.

De la începutul convorbirii noastre, tovarășul DEON SCHIP,

inginer șef al sectorului construcțiilor din cadrul Institutului de proiectări pentru industria chimică anorganică și a îngrășămintelor, a ținut să accentueze în aprecierile sale caracterul stimulativ al noii forme de salarizare.

— Avem de altfel experiența anilor 1968 și 1969 cînd în institutul nostru s-a aplicat acordul global, în acest an noi trecînd la extinderea sa. Practic, astăzi întreg institutul lucrează în acord global. Considerăm că sistemul stimulează munca proiectanților pe ambele planuri: cantitativ și calitativ. Pe de altă parte avem posibilitatea să stimulăm oamenii, în funcție de contribuția adusă la elaborarea proiectelor la termenul stabilit și de bună calitate. Cu alte cuvinte, avînd oameni cu pregătire sau încadrare egală dar cu randament diferit, cîștigă mai mult cei ce lucrează mai bine. Și aceasta este un element demn de reamintat, fiind conform principiilor retribuțiilor socialiste.

— Cum v-ați adaptat structura organizatorică la noua formă de salarizare?

— Pentru fiecare investiție, sub conducerea șefului de proiect complex se formează colective pe obiecte prin participarea diferitelor specialități din cadrul atelierelor (n.r.: la I.P.I.M.C. tovarășul director Nicolae Popa

— Normele de muncă luate în calcul sumelor ce revin colectivelor de proiectare sînt astăzi rațional stabilite?

— Da. De altfel am avut posibilitatea și anul trecut să lucrăm la ele. O s-o facem și în continuare, îmbunătățindu-le în funcție de necesități. Ne va ajuta la aceasta și dotarea cu mașini electronice de calcul.

— Ce părere aveți despre „legarea” proiectantului de atingerea indicatorilor tehnico-economici?

— Este o măsură judicioasă care va conduce la o legătură mai strînsă între proiectant și constructor, primul ajutîndu-l mai mult pe al doilea în condițiile unor interese comune. Desigur, durata de execuție va scădea și ea. Și mai sînt multe alte implicații pozitive.

Trei dialoguri. Toate converg spre o concluzie: acordul global aduce în proiectare o serie întregă de avantaje. Primele luni de aplicare indică o sensibilă creștere a productivității muncii, o creștere a capacității de proiectare, o sporire a interesului proiectanților la elaborarea unor documentații de înaltă calitate. Ințeleg personal trece la lucru în acord global. Rămîn totuși o serie de probleme și dialogurile de mai sus au scos la iveală câteva dintre ele. Tratarea lor cu atenție ce trebuie acordată unor situații specifice va putea determina unele amendamente în aplicarea și extinderea acordului global în proiectare. În așa fel încît interesele economiei naționale să fie cit mai bine satisfăcute.

40 340